

1. SCHWERPUNKT LESEN

1.1 Konsonanten, Vokalzeichen, Lesehilfen, Elementar-Grammatik

1.11 Konsonanten I; Vokale I, Dagesch, Atnach, Nominalsatz

Konsonanten I

a	b	c	d	e	f	g
	1	א	ʾ	'ur-'ahn Urahn	Álef	'áľæf
	2	ב	b/b̄	b/w	Bet	bēť
	6	ו	w	water	Wa w	wāw
	9	ט	ť	Tal	Tet	ťēť

a	b	c	d	e	f	g
א	40	מ	m		Mem	mēm
נ	50	נ	n		Nun	nūn
	300	ש	š	sch	Schin	šīn

a. Finalbuchstaben, b. Zahlenwert der Buchstaben, c. Hebräische Buchstaben, d. Umschrift, e. Beispiel für den Lautwert, f. Name der Buchstaben (vereinfacht), g. Name in Umschrift

Vokale I

lang/kurz (volle Vokale)				Vokalbuchstabe ו
i/ ī	ē/ ē̄	æ/ ǣ	ā	
ō/ ō̄				ו

Qoh 7,1

טוב שם משמון טוב

tōb šēm miš-šáe-mæn tōb

LESEHILFEN

- Es wird von rechts nach links gelesen.
- Der Hauptton (HT) liegt auf der letzten Silbe.
Liegt der HT auf der vorletzten Silbe wird er durch ' angezeigt.
- Jede Silbe beginnt mit nur einem Konsonanten,
d. h. jeder Vokal benötigt nur einen vorangehenden Konsonanten.
- Eine Silbe ist offen, wenn sie auf einen Vokal, geschlossen, wenn sie auf einen Konsonanten endet, und hat im HT langen oder kurzen, sonst nur kurzen Vokal (z. B. šáe-mæn).
- Ein Konsonant mit eingefügtem Punkt (**Dagesch**) markiert die Verdoppelung des folgenden Konsonanten: מִשְׁמֹן miš-šáe-mæn (= Dagesch forte). Ihm geht ein kurzer voller Vokal voraus. – Bei b/b̄ gibt Dagesch die harte (b) Aussprache an: בֶּן bēn Sohn (= Dagesch lene). Fehlt Dagesch, liegt die weiche (b̄) Aussprache vor: טוב tōb.
- Atnach** (,) markiert einen Satzeinschnitt (Pausa). Der Vokal wird möglichst gedehnt.

tōb	טוב
šēm	שם
miš-šáe-mæn	משמן
tōb	טוב

Buchstabierte und lies:

טוב שם משמן טוב

VOKABELN

טוב *gut („duffte“)*

מן/מ/מ' Präp. von, vor

שם *Name, (guter) Ruf*טוב ... מן *gut ... vor > Komperativ: besser als*שמן *Öl*

טוב שם משמן טוב

Der Satz enthält:

1. Die Grundstruktur des Nominalsatzes (NS). Dieser bedarf keines Verbs.

Übersetzung	Subjekt (S)	Prädikat (P)
<i>Gut ist ein Ruf</i>	שם	טוב

2. Die Erweiterungsmöglichkeit eines Nomens;
hier: durch Adjektiv

Übersetzung	Adjektiv	Substantiv
<i>gutes (kostbares) Öl</i>	טוב	שמן

3. Die Erweiterungsmöglichkeit des Nominalsatzes;
hier: adverbielle bzw. präpositionale Näherbestimmung

Übersetzung	Erweiterung	S	P
<i>Besser ist ein (guter) Ruf als gutes Öl</i>	משמן טוב	שם	טוב

VOKABELN

אב *Vater*בן *Sohn*שם *Name, Sem*אמן *Amen, so sei es*

Lies und übersetze:

אב טוב, בן טוב, שם טוב, טוב שם, טוב שם, טוב שם, אמן

Lies die Namen:

שם און אמן נון בשן מואב

1.12 Konsonanten II, Determination, Adjektiv (Zusammenfassung)

Konsonanten II

3	ג	g/g	g	Gímel	gímael	ך	20	כ	k/k	k/ich	Kaf	kaf
4	ד	d/d	d	Dálet	dálæt		30	ל	l		Lámed	lámæd
5	ה	h	halt	He	hē	Schluss- ך mit ך zum Unterschied von ך und ד.						

Der Artikel lautet: ה + Dagesch forte: הַמֶּלֶךְ *der König*, הַבֵּן *der Sohn*. Bei b/b, g/g, d/d, k/k schließt Dagesch forte das Dagesch lene ein: z. B. הַבֵּן *hab- bēn*.

Lies die Namen:

אדם לוט הפשן לַמֶּד לַמֶּד גֶּשֶׁן הָבֵל הָבֵל
נָבֵל לָבֵן בָּבֵל דָּגוֹן הָמֵן כָּלֵב נָדָב
גֹּג מִגֹּג הַמִּגֹּג גֹּלֶן גָּד דֵּן שָׁלֵם גֹּלֶן

Zusammenfassung der Verwendung des Adjektivs, beachte besonders 1a und 2b2:

Übersetzung		Adjektiv	Substantiv	Adjektiv	
<i>ein großer König</i>	attributiv	גָּדוֹל	מֶלֶךְ		1a
<i>der große König = der Großkönig</i>		הַגָּדוֹל	הַמֶּלֶךְ		1b
<i>ein König ist groß</i>	prädikativ		מֶלֶךְ	גָּדוֹל	2a
<i>der König ist groß</i>			הַמֶּלֶךְ	גָּדוֹל	2b1
		גָּדוֹל	הַמֶּלֶךְ		2b2

Das Adjektiv in attributiver Bedeutung steht nach und stimmt in **Determination** (1b) / Nichtdetermination (1a) mit dem Substantiv überein. Das **Adjektiv** in prädikativer Bedeutung (= Nominalsatz) ist nie determiniert und steht voran (2a, 2b1). Es steht seltener nach, wenn das Substantiv determiniert ist (2b2).

VOKABELN

גָּדוֹל *groß* מֶלֶךְ *König* שָׁלוֹם *Friede* אֵין *Nichtsein* (Verneinung des NS) וְ *und*

Lies und übersetze:

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַמֶּלֶךְ גָּדוֹל, גָּדוֹל הַמֶּלֶךְ, גָּדוֹל מֶלֶךְ, מֶלֶךְ גָּדוֹל, שָׁמֶן טוֹב,
שֵׁם טוֹב, שֵׁם גָּדוֹל, טוֹב שֵׁם, טוֹב שֵׁם מִשְׁמֶן טוֹב, שָׁלוֹם, אֵין שָׁלוֹם

שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם | Jer 6,14

1.13 Konsonanten III, sehr kurze Vokale ֿ^a , $\text{ֿ}^{\text{æ}}$, $\text{ֿ}^{\text{ä}}$

Konsonanten III

8	ח	<i>ḥ</i>	<u>ach</u>	Chet	<i>ḥēt</i>
70	ע	‘	‘Ups	Ájin	‘áyin
100	ק	<i>q</i>		Qof	<i>qōf</i>

200	ר	<i>r</i>		Resch	<i>reš</i>
400	ת	<i>t/ṭ</i>	t	Taw	<i>tāw</i>
Gutturalia: א, ה, ח, ע, angegliedert oft ר.					

sehr kurze Vokale

$\text{ֿ}^{\text{æ}}$	ֿ^a	$\text{ֿ}^{\text{ä}}$
-----------------------	--------------	-----------------------

Der Artikel vor א, ע und ר lautet הֿ: z. B. הָעִיר *die Stadt*

Lies die Namen:

אָנוֹשׁ אָרם חת חנוּךְ עֲמֶלֶק אֲדוֹם אֶהְרֹן עֲנָתוֹת עֹג עֵג רַבַּת חֲמַת
כָּרֶשׁ כּוֹרֶשׁ רָכַב אֲשֶׁר רָחֵל חָם נָתַן חוֹרֵב חִירָב תָּרַח תָּרַח נָחוֹר
אֲשֶׁר תָּבוֹר תָּבַר בָּשֶׁת הָרֵן בָּעַל בָּעַל הַבָּעַל יַעֲזֹן בֵּת שָׁבַע בֵּת שָׁבַע
בָּלָק קִדֵּשׁ בָּרַק גָּמָר

VOKABELN

אָח *Bruder* קָרֹב *nah* שָׁכֵן *Nachbar* רָחוֹק *fern, ferner*

Lies und übersetze:

טוֹב שָׁכֵן קָרֹב מֵאָח רָחוֹק: 27,10

LESEHILFEN:

Das Versende zeigt : (Sof pasuq) an, kombiniert mit ֿ (Silluq) beim Hauptton.
Bei Stellen aus dem Buch der Sprüche (Proverbia, Prv) werden nur Kapitel und Vers
angegeben (z. B. 27,10 = Prv 27,10).

1.14 Konsonanten IV, Vokalbuchstaben (Rest und Zusammenfassung), lange Vokale, Meteg, ה-locale

Konsonanten IV

10	י	y	j	Jod	yōd	ך	80	פ	p/f		Pe	pē
----	---	---	---	-----	-----	---	----	---	-----	--	----	----

יוֹאֵשׁ יֹאֵשׁ אֲבִים יֵשׁ יוֹאֵל פֶּקַח יָפוּ יָבֹק הַיָּבֶק יָרֵד יָרֵד
יָתֵר יָתֵר יוֹתֵם יוֹרֵם יָרֵם חָגִי עִי הָעִי יוֹנָתָן יוֹחָנָן אֶפֶק

Vokalbuchstaben und Vokalzeichen wurden dem Konsonantentext (z. B. יֹאֵב דוֹד) erst später hinzugefügt. Zunächst dienten vereinzelt vor allem י für \bar{i} , \bar{e} , \bar{a} und ו für \bar{o} , \bar{u} (דוֹיִד יוֹאֵב). Im 6.–8. Jh. n. Chr. wurden die Vokalzeichen damit kombiniert (יֹאֵב דּוֹיִד יֹאֵב יוֹאֵב). Ein Wort mit Vokalbuchstaben gilt als „plene“ (voll), ohne Vokalbuchstaben als „defektiv“ geschrieben.

Lange Vokale	\bar{i}	\bar{e}	\bar{a}		\bar{a}		\bar{o}	\bar{u}
ohne Vokalbuchstaben	ֿ	ֿ	ֿ		ֿ		ֿ	ֿ
mit Vokalbuchstaben	יֿ	יֿ	יֿ				וֿ	וֿ
	אֿ(י)	אֿ(י)	אֿ(י)		אֿ		אֿ(ו)	אֿו
ה nur am Wortende		הֿ	הֿ		הֿ		הֿ	

אֿ kann als Vokalbuchstabe nach allen langen Vokalen (z. B. נֹא עֲמוֹן, רֹאמוֹת) und auch nach Vokalbuchstaben (z. B. יֹפּוֹא, יֹהוּא) stehen.

LESEHILFEN

1. Das gleiche Wort kann mit und ohne Vokalbuchstaben stehen: יֹאֵב יוֹאֵב.
2. Vokale folgen einem Konsonanten. Deshalb tragen י, ו, ה und א als Vokalbuchstaben keine Vokale. Nur וֿ- \bar{o} , וֿ- \bar{u} , אֿ mit \bar{o} (רֹאשׁ *rōš Kopf*) weichen davon ab.
3. י nach \bar{a} , \bar{o} , \bar{u} und ו nach \bar{i} , \bar{e} , \bar{a} sowie beide am Wort- und Silbenanfang sind Konsonanten.
4. Konsonantisches ה am Wortende wird הֿ geschrieben יֹהֿ *Jāh* (Kurzform des Gottesnamens, siehe 1.18).
5. **Meteg** (ֿ) markiert den Nebenton: יֹאֵשֿׁיָ yō-šiy-yā.
6. **ה-locale** (-ā) gibt die Richtung an. Es betont die vorletzte Silbe: אֲשׁוּרָהֿ 'aš-šū-rā nach Assur.
7. Langes \bar{i} , \bar{e} , \bar{o} und \bar{u} am Wortende wird bei den Gutturalen ה, ח, ע durch Patach furtivum ergänzt. Damit rückt der Hauptton um eine Silbe nach vorn. Entgegen sonstiger Gewohnheit wird er in diesem Lehrbuch durch ˘ gekennzeichnet, da dieser langen Silbe nunmehr eine eigenständige, unbetonte, mit dem Vokal *a* beginnende Silbe folgt, z. B. מְנוּחַ mā-nō-ah.

Lies die Namen:

שָׂאוֹל יִשִּׁי חֹהָה חוּלָה רֹת אֲשׁוּר אֲשֶׁר אֲשׁוּרָה חֶרֶב חוֹרְבָה חֲנָה קָדְשָׁה יָה
חֶמֶת חֲמַתָּה חוּי לֹאָה אֵלָה עֲמָרָה רֶמֶת רָאמוֹת תָּבֵל תּוֹבֵל-לָקֵן תּוֹבֵל לָקֵן

דָּוִד מֹשֶׁה לֹוי יִבִּין מִיכָה גָלִיל בְּרוּךְ מִיכָה עֲמֶלֶק עֲמֶלֶקִי הָעֲמֶלֶקִי חֲבִקוּק
יוֹנָה יְהוּא אֶהוּד דָּנְיָאֵל יִאֲשִׁיָּה אָכִישׁ בֵּית שְׁמֶשׁ בֵּית אֵל בֵּית לָחֶם בֵּית לָחֶם

Weitere Beispiele:

יְבִישׁ שְׁלוֹם שְׁלֹם אֹר רָמָה רַכְבִּי לִכְיֶשֶׁה בֵּית שָׁן: עֲלִי
יִאֲשִׁיָּהוּ חֶרֶן חֶרֶן גָּלִיל אֲדִנְיָה עֲמָרָה אֵלִיָּה אֲבִיָּהוּ קִישׁוֹן

טוֹבִיָּה טוֹבִיָּהוּ דִּינָה דָּנְיָאֵל אֹרִיָּה עֵילָם אִישׁ-בָּעַל אִישׁ בָּעַל אֲשַׁבְּעַל
אָכִישׁ שִׁילוֹ שָׁלוֹ שְׁלָה לִכְיֶשׁ עֵיבָל עֵין-גִּדִי עֲמָנוּ אֵל
רָבָה עֵין-דָּאָר עֵין-דֹּר עֵין דֹּר אֲלִישַׁע יָפוֹ יָפוֹא

Singular und Plural der Völkernamen auf *iy/iyt*

Sg./Pl. der Völkernamen auf <i>iy/iyt</i> : י - י (aus <i>iy</i>), fem. ית - ית (aus <i>iyt</i>) / יָה - יָה (<i>iyā</i>)				
		Sg.	Pl.	
m.	י -	מוֹאָבִי	מוֹאָבִים = מוֹאָבִיִּים	<i>Moabiter</i>
f.	ית -	מוֹאָבִיָּה = מוֹאָבִית	מוֹאָבִיּוֹת	<i>Moabiterin</i>

Der Artikel vor א, ע und ר lautet ה: הָאֲרָמִי, הָעַמּוֹנִי, הָרַכְבִּי; vor י: הָיָאָר (*hay- 'or*; *Nil*), beachte auch הָלֹוִיִּים (*hal-wiyyīm*) neben הָלֹוִיִּים (*hal-l^e-wiyyīm*).

Lies die Namen:

מוֹאָב מוֹאָבִי מוֹאָבִי הַמוֹאָבִים עַמּוֹנִית הָעַמּוֹנִית מוֹאָבִיּוֹת מוֹאָבִיּוֹת
אֲדוֹם אֲדָמִי אֲדוֹמִים אֲדָמִיִּים אֲדָמִית עַמּוֹן עַמּוֹנִי עַמּוֹנִים הָעַמּוֹנִים

בוֹשׁ בּוֹשִׁי בּוֹשִׁים הַבוֹשִׁים הַבוֹשִׁים בְּשִׁים הַבוֹשִׁים רוֹדְנִים
הַמוֹאָבִית מוֹאָבִיָּה הַמֹּאָבִיָּה הַמֹּאָבִית לֹוי הָלֹוי לֹוִים הָלֹוִים
אֲרָמִי הָאֲרָמִי אֲרָמִים

1.15 Konsonanten V (Rest), Apposition

Konsonanten V

7	ז	z	Rose	Záyin	záyin
60	ס	s	Fuß	Sámech	sámæḵ

ץ	90	צ	š	ss	Zadé	šādē
	300	ש	ś	= ס	Sin	śīn

עָשׂוּ עֲמָשָׁה עָמוֹס צִיּוֹן צִיּוֹנָה עֲזָה אָחָז יוֹאָחָז יוֹסֵף סִיחֹן סִיחָן
יְבוּסִי יְבֻסִי הִיבּוּסִי הִיבְסִי סִינִי סִינִי פְּשָׁדִים הַפְּשָׁדִים אֹר פְּשָׁדִים

עוֹץ צָדוֹק צֹר צֶר צִדוֹן צִדֹן צִדוֹנִי צִדוֹנִים צְדָנִים
צֶן שָׂרָה שָׂרִי שָׂרִי שְׂעִירָה גָּזַר גָּזָר גָּזְרָה דְּרָמָשֶׁק דְּמָשֶׁק
פָּרַס פָּרַס חָצֵר חָצוֹר אֵיזָבֵל אֵיזָבֵל אָסָא סָכְתָּה יוֹסֵף אָסָף סָכַת סָכוֹת

LESEHILFE:

a־ am Wortende bei Gutturalia nach langem Vokal נָח *nō-ah*, und vor zusammengesetztem Sch^ewa in offener Silbe אֶהֱרֹן *ʿa-ha-rōn*.

Beachte: Zusammen mit וֹ und gehört Patach furtivum (flüchtiges *a* wie bei נָח) zu den seltenen Fällen, wo ein Vokal eine Silbe eröffnet.

Apposition

Einem Nomen kann ein anderes beigefügt werden, um es zu ergänzen. Es kann nach, seltener vor dem Nomen stehen und ist determiniert, wenn das Nomen determiniert ist.

Attribut	Nomen	Attribut	Übersetzung
הַמֶּלֶךְ	דָּוִד		Der König David
	דָּוִד	הַמֶּלֶךְ	

רוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה דָּוִד הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתַן הַנְּבִיאָה אַחֶיהָ הַנְּבִיאָה
אַחֶיהָ הַשִּׁילְנִי הַנְּבִיאָה אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן

1.16 Sch^ewa, Bedeutung von Eigennamen und Orten I

Das Zeichen für Sch^ewa ם hat zwei Funktionen:

Sch^ewa mobile (s.m.) zeigt in offener Silbe den Murmelvokal ם^e, ם^a, ם^ā, ם^æ an,

Sch^ewa quiescens (s.q.) die Vokallösigkeit am Ende einer geschlossenen Silbe (ם ׀).

Fachtermini für s.m. sind:

einfaches Sch^ewa = Sch^ewa simplex ם^e; zusammengesetztes Sch^ewa = Sch^ewa compositum = Chatef-Laut: ם^æ Chatef-Segol, ם^a Chatef-Patach, ם^ā Chatef-Qames-chatuf.

Beachte: Wenn beim Murmelvokal auch von „Verflüchtigung“ oder „verflüchtigen“ gesprochen wird, ist damit nicht Vokallösigkeit, sondern der ganz kurze Laut des s.m. gemeint.

Zur Unterscheidung von Schewa mobile und Schewa quiescens

Die Vokalzeichen sind bei a ם und zusammengesetztem Schwa eindeutig (grau unterlegt).

Vokalzeichen		i/ī ם	e/ē ם	æ/ǣ ם	a ם	ā ם	ā̄ ם	o/ō ם	u/ū ם
Sch ^e wa	ם ^e / ׀			ם ^æ	ם ^a		ם ^ā		

Bei den anderen Vokalen entscheidet ihre Stellung im Wort in Kombination mit den Lautregeln. Beim einfachen Sch^ewa sind 1–5 und 7 eindeutig, 6 meist eindeutig.

Unterscheidung von ם s.m. und s.q.		
	s.m. ם ^e	s.q. ם ׀
1	am <u>Wort-</u> und <u>Silbenbeginn</u> ,	am <u>Wortende</u> bei ף und doppelt (nicht einfach!) geschlossener Silbe
	im <u>Wortinnern</u> vor dem HT	
2	nach einem Sch ^e wa	vor einem Sch ^e wa
3	unter Dagesch	vor Dagesch

1. יהודה אֲדֹנָיָה אָדָם יַעֲקֹב; לִמְדָּ לִמְדָּ חֲנוּךְ :: דָּוִד אֶהְרֹן יְבוּס יֵאֵר חֲזַאֵל
פְּנִיָּאל פְּנוּאֵל יְהוֹשֻׁפֹּט כְּנַעֲנִי פֶרֶת

2. אֲשֻׁקְלוֹן יִזְרְעֵאל יִרְמְיָה יִרְמְיָהוּ כִּרְכִּמִּישׁ אֲשֻׁכְנֹו אֲשֻׁכְנֹו אֲשֻׁכְנֹו

3. גִּבְתָּוֹן; כְּשָׂדִים הַכְּשָׂדִים אֹר כְּשָׂדִים אֶסְתֵּר שְׁמֹר גִּלְגָּל מִגְדָּל מְלִכִּי-צָדֵק יִפְתָּח

	s.m. \bar{e}	s.q. \bar{o}
4	nach Vokalbuchstaben	
	nach den vor dem HT immer langen $\bar{e} / \bar{o}; \bar{u}$	nach den vor dem HT immer kurzen Vokalen $a / \bar{e}; \bar{u}$
5	nach $\bar{e} / \bar{o} // \bar{e} / \bar{o} \bar{a}-\bar{a}, a-a, \bar{e}-\bar{e}$ nebeneinander	
6	nach \bar{e}, \bar{o} mit Meteg (,) meist \bar{i}, \bar{a}	nach $\bar{e}, \bar{o}, \bar{u}$ ohne Meteg meist i, \bar{a}, u
7		im HT bei nachfolgender Silbe

4. גִּינוּה פִּינָחַס שׁוֹמְרוֹן

עֲזָרָא חֲבֵרוֹן גְּבִרְיָאֵל עֶקְרוֹן אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶבְרָהָם אַחָאב כְּרִמְל סַנְחֶרֶב אֲדִרְעִי
גְּדַלְיָה עֲבַדְיָה אֶגְלוֹן שְׁלֹמֹנָאֶסֶר אֶלְעָזָר מִתְנִיָּה אֲשַׁבְעֵל

5. יִרְבֵּעַם שְׁלֹמִיָּה שְׁלֹמִיָּהוּ רַעְמָסִס

6. יִשְׂרָאֵל יִצְחָק יִשְׁחָק פְּנָחַס עֲמָרִי עֲתַנְאֵל קִדְרוֹן הֶרְמָה חֲלָדָה :: זְבוּלוֹן חִזְקִיָּהוּ

מִדְיָן שְׁמֵרוֹן תַּרְצָה מִצְרַיִם גִּלְעָד בִּלְעָם עֲבָרִי עֲבָרִים עֲבָרִים פְּרָעָה יִשְׁמַעְאֵל
צִקְלָג צִקְלָג צִקְלָג צִקְלָג צִקְלָג גִּדְעוֹן גִּבְעוֹן יְחִזְקִיָּה צְרַפְתָּ גִּלְיָת דְּרִיֹּשׁ
נִמְרֹד נִמְרֹד שְׁנַעַר בִּלְעָם גִּלְעָד זִמְרִי עֲבָרִי פֶרְסִי פְנָחַס

7. מִצְרִיָּמָה קִדְמָה

Beachte:

s.m. steht nie nach oder im Hauptton,

s.q. nie am Wortanfang, nie nach einer offenen Silbe,

nicht am Wortende bei einfach geschlossener Silbe (außer bei דָּ).

Lies die Namen der biblischen Bücher:

יְהוֹשֻׁעַ	יִשְׁעָיָה	הוֹשֵׁעַ	נְחוֹם	רוּת	דְּנִיֵּאל
	יִרְמְיָה	יוֹאֵל	חֲבִקּוֹק	אִיּוֹב	עֲזָרָא
שְׁמוּאֵל א	יְחִזְקְאֵל	עֲמוֹס	צְפַנְיָה	קְהָלָת	נְחֻמְיָה
שְׁמוּאֵל ב	עֲבַדְיָה	חֲגִי			
	יוֹנָה	זְכַרְיָה	אֶסְתֵּר		
	מִיכָה	מְלָאכִי			

Bedeutung von Eigennamen und Orten I

Zu den Namen hier und bei II–V vgl. besonders Rechenmacher (2012) und Gesenius-Donner (¹⁸2013).

Die Namen lassen oft ihre Grundstruktur und Bedeutung erkennen. So kann man Wort- und Satznamen unterscheiden:

Name	Bedeutung	Name	Bedeutung
אָדָם	<i>Mensch</i>	לָבֹן	<i>weiß</i> (Mondgott?)
אֶסְתֵּר	<i>Stern</i> (<bab. Göttin Ishtar)	הַלְבֵּנוֹן לְבָנוֹן	<i>der weiße</i> (schneebedeckte Berg)
בָּרוּךְ	<i>gesegnet</i>	נָבָל	<i>Tor (Nabal, „wie sein Name, so ist er“: 1S 25,25)</i>
בָּרָק	<i>Blitz</i>	נוֹן	<i>Fisch</i>
דְּבוּרָה	<i>f. Honigbiene</i>	עֵדֶן	<i>Wonne</i> (Garten Eden)
דָּוִיד דָּוִד	<i>geliebt, Liebling</i>	עֲזָה	<i>f. (die) starke (befestigte Stadt):</i> <i>Gaza</i>
דִּינָה	<i>f. gerechtes Urteil</i>	רָבֵקָה	<i>f. Kuh</i> (<בִּקְרָה* fem. zu בָּקָר Rind)
דָּלִילָה	<i>f. klein oder dünn</i>	רָחֵל	<i>f. Mutterschaf</i> (<i>Lea</i> und <i>Rahel</i> , Repräsentanten der Rinder- und Schafzüchter)
דָּלִילָה	<i>(Simson und Dalila)</i>	שְׂאוּל	<i>erbeten</i>
הַגִּי	<i>am Fest</i> (חַג/חֲגָ) <i>geboren</i>	שֵׁם	<i>Name>Nachkomme</i>
חַוָּה	<i>Schlange?, Leben?</i> <i>(Adam und Eva)</i>	תָּמָר	<i>Dattelpalme</i>
יָבֵשׁ יָבֵשׁ	<i>trocken</i>		
יוֹנָה	<i>f. Taube</i>		
לָאָה	<i>f. Kuh</i> (siehe zu רָחֵל)		